

enskomstmæssige lønforbedringer samt forhøjelse af dyrtidstillægget på det private arbejdsmarked i foråret 1964 havde virkning fra 1. marts, medens de tilsvarende forbedringer for tjenestemændene skete fra 1. april. Ved sammenligningen af de to sæt lønninger må der tages hensyn til denne forskel.

Der er på det nævnte grundlag foretaget forskellige beregninger til vurdering af lønefterslæbets størrelse. Da disse beregninger imidlertid er behæftet med visse usikkerhedsmomenter og viser en vis spændvidde i lønefterslæbets størrelse, har der under forhandlingerne været enighed om, at størrelsen i nogen grad må fastsættes efter et skøn.

Under forhandlingerne fremsatte jeg forslag om, at det beløb, som skulle ydes tjenestemændene til udligning af lønefterslæbet, skulle komme til udbetaling ratevis. Denne tanke blev imidlertid afvist af tjenestemandorganisationerne med henvisning til, at det drejede sig om et løntilgodehavende, som tjenestemændene havde måttet vente på i lang tid. Det var således ikke muligt at opnå enighed på dette grundlag, men da der under de videre drøftelser viste sig at være en vis samhörighed mellem antallet af portioner og tidspunktet for disses udbetaling, gik jeg trods betænkeligheder ind på at forhandle på dette grundlag. Det lykkedes herefter at opnå enighed om den ordning, som fremgår af lovforslaget og bemærkningerne til dette.

Som tidligere nævnt vedrører den foreslåede ordning kun tjenestemændenes lønefterslæb til og med januar kvartal 1964, og det er i lovforslaget bestemt, at der *inden 1. april 1965 skal optages nye forhandlinger med tjenestemændenes centralorganisationer om eventuel ændring af antallet af overenskomstillægsporportioner*. Disse forhandlinger vil så omfatte virkningerne for tjenestemandslønningerne af lønudviklingen på det private arbejdsmarked siden januar kvartal i år, herunder også de overenskomstmæssige forbedringer, der måtte fremkomme som resultat af forhandlingerne mellem det private arbejdsmarkeds hovedorganisationer.

Med hensyn til den i lovforslaget indeholdte bemyndigelse for mig til at træffe nærmere bestemmelse om udbetalingen af lønforhøjelsen for januar kvartal 1965 kan jeg sige, at jeg af hensyn til statsfinansernes virkning på den almindelige likviditet har anset det for ønskeligt, at udbetalingen finder sted på den måde, der fremgår af lovforslagets bemærkninger. Det vil sige, at *forhøjelsen for januar måned udbetales pr. 1. februar, medens forhøjelsen for februar og marts måneder udbetales pr. 1. marts*. Denne udbetalingsform tjener til at sikre en pengemæssigt mere rolig udvikling, og jeg er glad for, at tjenestemændene har vist forståelse for dette synspunkt.

Efter tjenestemandsløven kan antallet af overenskomstillægsporportioner fastsættes med hjemmel på bevillingslov. Jeg har imidlertid under hensyn til spørgsmålets rækkevidde, herunder også navnlig